

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาภาคเอกชนมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือการจัดการศึกษาของภาครัฐ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 38 ระบุว่าให้ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา ประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา และมาตรา 43 การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับ ติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ ในการพัฒนาประเทศนั้นจำเป็นที่จะต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีประสิทธิภาพมาเป็นผู้นำในการพัฒนา ทรัพยากรบุคคลจะมีประสิทธิภาพเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับการศึกษา ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 6 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข จะเห็นได้ว่าการศึกษาช่วยให้บุคคลรู้จักตนเอง รู้จักชีวิต เข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อมใช้ทักษะในการประกอบอาชีพได้ตามอัธยาศัย สามารถดำรงชีวิตอย่างผาสุกในสังคมซึ่งการจัดการศึกษาจะบรรลุเป้าหมายได้นั้น คุณค่าสำคัญของการศึกษาอยู่ที่ตัวครู ซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดกับผู้เรียนที่สุด ดังนั้นคุณภาพของครูก็คือหัวใจของการศึกษา (ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ. 2533 : 1)

ครูเป็นบุคลากรหลักที่มีบทบาทและหน้าที่อันสำคัญในการให้การศึกษาแก่เด็กและเยาวชน (ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ. 2533 : 1) และเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็กมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูที่สอนในระดับปฐมวัยซึ่งเป็นเด็กในช่วงอายุ 3-6 ปี กำลังอยู่ในวัยที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในทุกด้าน ไม่ว่าจะทางร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจและสติปัญญา ซึ่งพบว่าเด็กปฐมวัยไทยจำนวนมากถึง 1 ใน 6 มีพัฒนาการล่าช้าไม่สมวัย โดยมีอัตราส่วนเพิ่มขึ้นตามอายุ แสดงว่าเด็กเหล่านี้ขาดโอกาสทางการเรียนรู้ และขาดการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสม การจัดการศึกษาแก่เด็กอายุระหว่าง 3-6 ปี มีความสำคัญยิ่งเพราะเด็กในวัยนี้เป็นวัยที่กำลังเติบโต พัฒนาการทุกด้านอย่างรวดเร็วการเรียนรู้ของเด็กในวัยนี้จะเรียนรู้ในรูปของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงเกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา จากประเด็นดังกล่าวจะ

เห็นได้ว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเด็กซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญของชาติ คือ ครูที่สอนในระดับปฐมวัย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 1)

โรงเรียนเอกชนได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาพัฒนาชุมชนและประเทศชาติมาโดยตลอด แนวทางในการจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนมีการปรับปรุงให้สอดคล้องและทันเหตุการณ์ การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาทางเศรษฐกิจสังคมตามนโยบายการศึกษาและแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติมาเป็นระยะ จากลักษณะการจัดการศึกษาเอกชนที่แตกต่างจากโรงเรียนของรัฐคือเป็นธุรกิจทางการศึกษาที่ต้องเน้นด้านวิชาการและต้องอยู่ได้ด้วยกำไรหรืออย่างน้อยต้องไม่ขาดทุนตามหลักเศรษฐศาสตร์ และจากภาวะที่ต้องอยู่ได้การควบคุมดูแลของรัฐเพื่อไม่ให้แสวงหากำไรเกินควร เพียงแต่นำผลกำไรมาปรับปรุงกิจการของโรงเรียนให้เจริญรุดหน้า (วุฒิชัย มูลศิลป์ 2532 : 228-229) การดำเนินธุรกิจด้านการศึกษาให้อยู่รอดในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงนี้ ประสิทธิภาพ และคุณภาพของโรงเรียนจึงเป็นหลักประกันที่สำคัญที่จะทำให้โรงเรียนอยู่รอดและมีเสถียรภาพมั่นคงต่อไป (พนม พงษ์ไพบูลย์. 2532 : 7 ; กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ. 2536 : 5)

ในการดำเนินงานของโรงเรียนเอกชน ประสิทธิภาพและคุณภาพของโรงเรียนจะได้รับผลดีก็ต่อเมื่อ ผู้บริหารโรงเรียน และบุคลากรในโรงเรียน มีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง ถ้าบุคคลใดปฏิบัติงานในหน้าที่ด้วยความพึงพอใจแล้ว มักจะทำให้บุคคลนั้นจะไม่ละทิ้งงาน ไม่หลบเลี่ยงงาน และพร้อมที่จะหาทางปรับปรุงงานนั้น ๆ ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของโรงเรียนเอกชน คือ ปัญหาเกี่ยวกับครูซึ่งเป็นบุคลากรที่สำคัญในโรงเรียน ปัจจุบันต้องปฏิบัติงานภายใต้การควบคุมดูแลของผู้บริหารโรงเรียน ประกอบไปด้วย ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ครูใหญ่ บุคคลเหล่านี้ยังเป็นผู้ที่ขาดความรู้สามารถในการบริหารการศึกษา จึงควบคุมดูแลครูโดยขาดหลักการบริหาร ซึ่งบางครั้งทำให้การปฏิบัติงานของครูไม่บรรลุเป้าหมายและเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2538 : 60) รวมทั้งมีผลให้ครูโรงเรียนเอกชนจำนวนไม่น้อยที่ต้องออกไปด้วยเหตุของการบริหารงานที่ค่อนข้างเผด็จการ ภารกิจในการสอนที่หนักมาก และครูบางส่วนในโรงเรียนเอกชนประสบปัญหาที่ต้องรับเงินเดือนต่ำกว่าวุฒิ โดยการให้ครูทำสัญญาหรือข้อตกลงว่าขอรับเงินเดือนตามที่โรงเรียนจ่ายให้เท่านั้น (ศิริวัฒน์ นิจนตร. 2542 : 201-202) ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูและโรงเรียนนั้น เนื่องจากครูโรงเรียนเอกชนมีฐานะเป็นลูกจ้างความผูกพันระหว่างโรงเรียนกับครูเป็นไปอย่างหลวม ๆ ครูขาดความรับผิดชอบและความตั้งใจที่จะ

ทำงานให้แก่โรงเรียนอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ครูโรงเรียนเอกชน ยังขาดระบบจูงใจในด้าน เงินเดือนและสวัสดิการ ขาดสิทธิประโยชน์และสิ่งจูงใจอื่น ๆ และครูโรงเรียนเอกชนมีอัตราการออกจากงานระหว่างปีการศึกษาเพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นได้จาก ปีการศึกษา 2544 มีครูลาออกจากงาน 27 คน ปีการศึกษา 2545 มีครูลาออกจากงาน 30 คน ปีการศึกษา 2546 ข้อมูล ณ วันที่ 7 กรกฎาคม 2546 มีครูลาออกจากงาน 23 คน (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดหนองคาย. 2546 :12) เพื่อเข้าไปรับราชการหรือขอย้ายไปอยู่กับ โรงเรียนหรือธุรกิจอื่นที่ดีกว่า เนื่องจากความมั่นคงในอาชีพ (จรัส เสือทอง. 2540 : 40)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ทำให้ครูโรงเรียนเอกชนในระดับปฐมวัย เกิดความเบื่อหน่าย ท้อแท้ ไม่มีความกระตือรือร้น ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ และทำให้การปฏิบัติงานขาดประสิทธิภาพ ดังจะเห็นได้จาก จำนวนโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดหนองคายในปีการศึกษา 2546 มีทั้งสิ้น 31 โรงเรียน ครูโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดหนองคายมีจำนวน 162 คน มีนักเรียนในระดับปฐมวัยทั้งสิ้น 3,467 คน และยังพบว่าครูโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย ในจังหวัดหนองคายในปีการศึกษา 2546 มีอัตราบรรจุใหม่ จำนวน 31 คน และอัตราการถอนครูออกจากตำแหน่ง 23 คน อัตราการบรรจุครูและออกจากครูอยู่ในอัตราที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้อัตราการออกจากครูมีสัดส่วนสูงเมื่อเทียบกับสัดส่วนที่ครูบรรจุใหม่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครูมีความเบื่อหน่าย ท้อแท้ ต่อการปฏิบัติงานจึงได้ออกจากการเป็นครู (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดหนองคาย. 2546 : 25)

การบริหารงานของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย จะบรรลุวัตถุประสงค์แนวทางและมาตรฐานที่กำหนดไว้ได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่บุคลากรทุกคนในโรงเรียน จะต้องปฏิบัติงานด้วยความเสียสละ อดทน และที่สำคัญคือ ต้องทำงานอย่างมีความสุข ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ควรให้ความสนใจในการสร้างความพึงพอใจแก่ “ครู” ซึ่งเป็นบุคลากรของโรงเรียนให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้บุคลากรเหล่านี้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ บุคคลอาจไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงานที่เคยพึงพอใจมาแล้ว ควรมีการตรวจสอบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่เป็นระยะ ๆ (สำคัญ เพชรทอง. 2531 : 16) และประสิทธิภาพของการปฏิบัติหน้าที่นั้น ๆ เครื่องมือที่ชี้วัดอย่างหนึ่ง ก็คือ ความต้องการของคนที่ได้รับการตอบสนองมากน้อยเพียงใด หากได้รับการตอบสนองมาก ก็มีความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่มาก หากได้รับการตอบสนองน้อย ความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ก็ลดน้อยลงไป (ประสาน บุญเหมือน. 2535 : 5) หากบุคคลในองค์กรมีความพึงพอใจในการทำงานแล้ว องค์กรนั้นย่อมมีประสิทธิภาพใน

การทำงาน (กิตติมา ปรีดีคิลก. 2529 : 332) เพราะความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารงาน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาและวัดความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน เพื่อให้ทราบถึงการทำงานของบุคลากรว่ามีความพึงพอใจมากน้อยแค่ไหน จะได้หาทางปรับปรุงแก้ไขให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

สาเหตุที่ทำให้ครูออกจากการเป็นครูโรงเรียนเอกชนจะมีเหตุมาจากเงินเดือน และสวัสดิการต่าง ๆ ยังไม่เหมาะสม ความไม่มั่นคงในอาชีพที่ทำงาน และความรับผิดชอบมากเกินไป จากสภาพปัญหาในปัจจุบันที่ผู้วิจัยพบ ส่วนใหญ่พบว่าครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปจะทำงานในอาชีพครูโรงเรียนเอกชนได้ไม่นานนัก เพราะจากระดับการศึกษาที่สูงทำให้ครูมีโอกาสเลือกอาชีพใหม่ที่คิดว่าดีกว่า และเหมาะสมกับระดับการศึกษาของตน ประจวบกับความจริงที่ว่าโรงเรียนเอกชน โดยเฉพาะระดับปฐมวัยจะไม่จ้างครูที่มีเงินเดือนสูง หรือคุณวุฒิสูง หรือถ้าจะจ้างผู้ที่มีคุณวุฒิสูงก็จะจ้างไม่ตามวุฒิ (หุมพล บุญชู. 2529 :2) จึงน่าจะเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ที่มีคุณวุฒิสูงไม่ยอมปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชน ถ้าเขามีทางเลือกอื่นที่ดีกว่า ในปีการศึกษา 2546 มีครูโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย 162 คน มีครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป 80 คน และมีครูที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 82 คน (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดหนองคาย. 2546) จะเห็นได้ว่าครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีจำนวนน้อยกว่าครูที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ในฐานะที่ผู้วิจัยทำงานเกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชนในจังหวัดหนองคายมาโดยตลอดจึงมีความต้องการที่จะศึกษา ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดหนองคาย ซึ่งมีผลต่อขวัญและกำลังใจในการทำงานของครู ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย จังหวัดหนองคาย เนื่องจากผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้บริหารงานด้านการศึกษาของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย จังหวัดหนองคาย เพื่อนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการบริหารงาน และสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานซึ่งจะนำไปสู่ผลการปฏิบัติงานที่ดีเพื่อเกิดผลประโยชน์แก่ส่วนรวม โดยเน้นส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงานของครูโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดหนองคายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

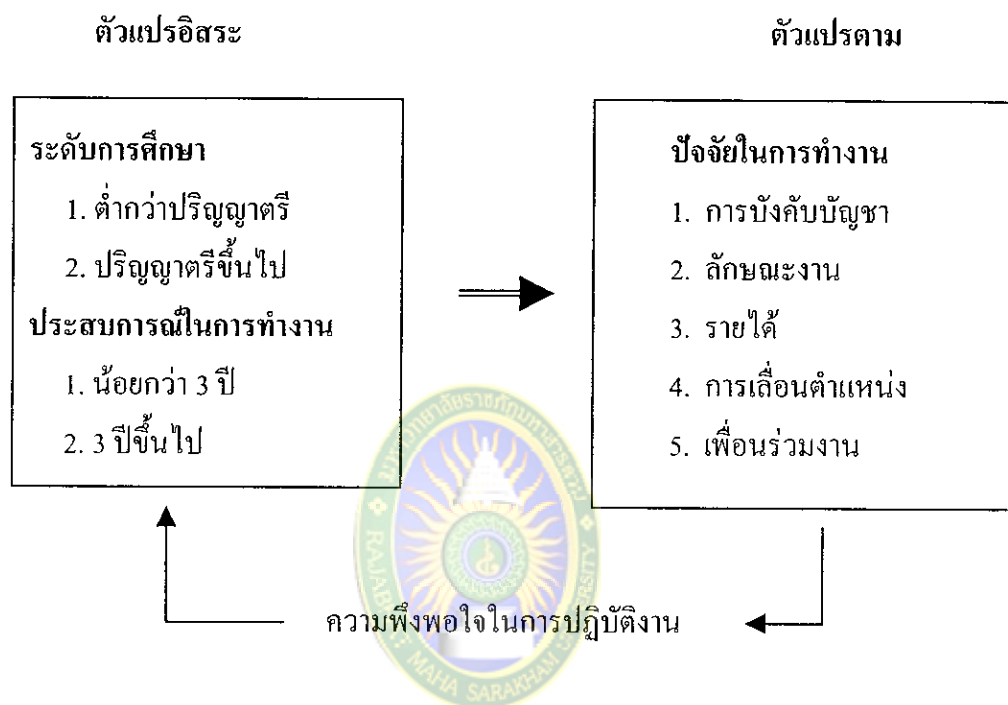
1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู โรงเรียนเอกชน ระดับปฐมวัย จังหวัดหนองคาย โดยรวมและรายด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู โรงเรียนเอกชน ระดับปฐมวัย จังหวัดหนองคาย จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้าน

สมมติฐานของการวิจัย

ครูโรงเรียนเอกชน ระดับปฐมวัย จังหวัดหนองคาย ที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู โรงเรียนเอกชน ระดับปฐมวัย ในจังหวัดหนองคาย ผู้วิจัยได้อาศัยหลักการของไฟลชแมนและบาส (เกศินี ฑีปประสาน. 2539 : 52 ; อ้างอิงมาจาก Feishman and Bass. 1974 : 272-279) ซึ่งกล่าวถึงปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความพึงพอใจในการทำงานของบุคคล ประกอบด้วย ปัจจัยในการทำงาน 5 ด้าน คือ การบังคับบัญชา (Supervision) ลักษณะงาน (Work Itself) รายได้ (Pay) การเลื่อนตำแหน่ง (Promotion Opportunities) เพื่อนร่วมงาน (People on the job) ดังกรอบแนวคิดของการวิจัยต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย Mahasarakham University

1. ประชากร ได้แก่ ครู โรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย ในจังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2546 จำนวน 31 โรงเรียน จำนวนครู 162 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้
 - 2.1 แบ่งกลุ่มตัวอย่าง เป็น 2 กลุ่ม ตามระดับการศึกษา คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีขึ้นไป จากนั้นจำแนกแต่ละกลุ่มตามประสบการณ์ในการทำงาน คือ ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี และประสบการณ์ในการทำงาน 3 ปีขึ้นไป
 - 2.2 กำหนดขนาดของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครจซ์และมอร์แกน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 43) จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 134 คน
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 3.1.1 วุฒิการศึกษา แบ่งเป็น
 - 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - 2) ปริญญาตรีขึ้นไป

3.1.2 ประสบการณ์ในการทำงาน แบ่งเป็น

- 1) น้อยกว่า 3 ปี
- 2) 3 ปีขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม คือ ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคคล 5 ด้าน ได้แก่

3.2.1 การบังคับบัญชา

3.2.2 ลักษณะงาน

3.2.3 รายได้

3.2.4 การเลื่อนตำแหน่ง

3.2.5 เพื่อนร่วมงาน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นที่ดีของครูโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยที่มีต่องานที่ทำอยู่และเต็มใจที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโรงเรียน โดยจำแนกความรู้สึกที่ชอบหรือความพึงพอใจออกเป็น 5 ด้าน คือ

1.1 การบังคับบัญชา คือ ความสามารถในการใช้อำนาจทางการบริหารและความเป็นผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย เพื่อให้ครูโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ

1.2 ลักษณะงาน คือ ภาระงานที่รับผิดชอบของครูโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย ซึ่งตรงกับความรู้ความสามารถและความถนัด เป็นงานที่น่าสนใจท้าทายอยากให้ทำตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ

1.3 รายได้ คือ เงินเดือนที่ครูโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยได้รับประจำ และสวัสดิการประเภทต่าง ๆ ได้แก่ เบี้ยเลี้ยง ที่พักอาศัย อาหารและการดูแลเมื่อเจ็บป่วย

1.4 การเลื่อนตำแหน่ง คือ การที่ครูโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยจะมีโอกาสได้รับการสนับสนุนให้ก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การได้เลื่อนเงินเดือน เลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น และการศึกษาอบรมให้ได้วุฒิสูงขึ้น

1.5 เพื่อนร่วมงาน คือ ความสัมพันธ์ระหว่างครูโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยที่ปฏิบัติงานร่วมกัน การอยู่ร่วมกัน การเคารพกัน มีความเห็นอกเห็นใจกัน ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. ครู หมายถึง บุคคลที่มีหน้าที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย ในจังหวัดหนองคาย และได้รับการบรรจุเป็นครูถูกต้องตามระเบียบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

3. ระดับการศึกษา หมายถึง คุณสมบัติสูงสุดที่ใช้ในการบรรจุเป็นครูถูกต้องตามระเบียบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกเป็น

3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

3.2 ปริญญาตรีขึ้นไป

4. ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่ได้รับการบรรจุให้เป็นครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ จนถึงปีการศึกษา 2546 จำแนกเป็น

4.1 น้อยกว่า 3 ปี

4.2 3 ปีขึ้นไป

5. โรงเรียนเอกชน หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนในระดับปฐมวัยในจังหวัดหนองคาย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

เป็นข้อมูลและสารสนเทศให้แก่ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชน ระดับปฐมวัยในจังหวัดหนองคาย เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น